

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M.A.**

skazanej z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej 21 lipca 2025 r., na posiedzeniu bez udziału stron,
wniosku obrońcy skaranej o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Okręgowego w Radomiu z 27 maja 2024 r.,
sygn. akt V Ka 828/23, zmieniającego wyrok
Sądu Rejonowego w Radomiu z 19 maja 2023 r.,
sygn. akt II K 2256/20,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 2 lipca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skaranej M.A. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. W uzasadnieniu podniósł, że wniosek jest zasadny ze względu na rangę podniesionych zarzutów kasacyjnych. Ponadto wykonywanie wobec skaranej kary pozbawienia wolności mogłoby pociągać za sobą poważne i niemożliwe do odwrócenia dolegliwości. Zasygnalizował również, że skazana nie rozpoczęła jeszcze wykonywania kary pozbawienia wolności, albowiem korzysta z odroczenia jej wykonania, a jego okres upływa 23 lipca 2025 r. Ponadto poinformował o zainicjowaniu przez skazaną postępowania o ułaskawienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Analiza kasacji i akt sprawy na tym etapie postępowania doprowadziła Sąd Najwyższy do ustalenia, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla skuteczności wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności i prowadzić do konkluzji o potrzebie uniewinnienia skazanej, względnie umorzenia wobec niej postępowania, ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary lub innych środków penalnych do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z jej pokrzywdzeniem. Okoliczność ta musi być dostrzegalna już „na pierwszy rzut oka”. Gdy trafność zarzutów podniesionych w kasacji nie jest - na tym etapie - oczywista, samo zwrócenie się z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lutego 2024 r., III KK 15/24). Jak już wskazano, w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi oczywistość uchybień sygnalizowanych w kasacji. Tym samym nie występują wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, ponieważ ocena podniesionych w niej zarzutów wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania.

Na marginesie zauważyć należy, że w zainicjowanym przez skazaną postępowaniu ulaskawieniowym istnieje podstawa prawna do ubiegania się o wstrzymanie wykonywania kary.

Z przytoczonych powodów należało orzec jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

